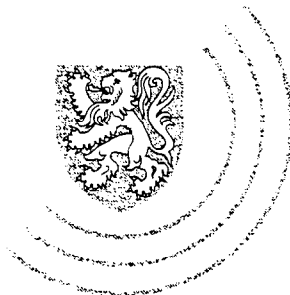

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

17 december 1997

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Bart Vandendriessche, Hugo Van Rompaey,
Herman De Loor en René Swinnen –**

**betreffende de dringende noodzaak om maatregelen te treffen tot financiering van
de toepassing van de CAO-Kelchtermans voor alle personeelsleden
in plaatselijke overheidsdiensten**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting
uitgebracht door de heer Mark Van der Poorten**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Georges Cardoen.

Vaste leden : de heer Georges Cardoen, mevrouw Veerle Heeren, de heer Marc Olivier, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, de heer Mark Van der Poorten ;

de heren Ward Beysen, Julien Demeulenaere, Francis Vermeiren ;

de heren Herman De Loor, André Kenzeler, Marcel Logist ;

de heren Filip Dewinter, Christian Verougstraete ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh ;

mevrouw Vera Dua.

Plaatsvervangers :

de heren Georges Beerden, Leonard Quintelier, John Taylor, Bart Vandendriessche, Marc Van Peel ;

de heren Marc Cordeel, Jacques Devolder, Freddy Feytons ;

de heren Johnny Goos, Jacques Timmermans, Tuur Van Wallendael ;

de heren Wilfried Aers, Frank Creyelman ;

de heer Paul Van Grembergen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel.

Zie :

686 (1996-1997)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting besprak op 14 oktober 1997 en 10 december 1997 het voorstel van resolutie van de heren Bart Vandendriessche, Hugo Van Rompaey, Herman De Loor en René Swinnen betreffende de dringende noodzaak om maatregelen te treffen tot financiering van de toepassing van de CAO-Kelchtermans voor alle personeelsleden in plaatselijke overheidsdiensten.

I. ALGEMENE BESPREKING

A. Inleidende uiteenzetting door de indieners

De heer *Bart Vandendriessche* stelt dat de toepassing van de CAO-Kelchtermans heel wat financiële kopzorgen meebrengt voor de OCMW's, in het bijzonder in de 35 Vlaamse gemeenten die een openbaar ziekenhuis beheren. De meeste gemeenten zijn weliswaar bereid de CAO-Kelchtermans uit te voeren, maar een aantal zijn daar financieel niet toe in staat. Andere gemeenten hebben wel een oplossing gevonden, zij het dat zij daarvoor andere prioriteiten zoals tewerkstelling hebben moeten laten vallen. De toepassing van de CAO brengt kortom heel wat spanningen teweeg in de gemeenten en OCMW's.

De spreker herinnert aan de totstandkoming van voornoemde CAO. In 1991 sloot de toenmalige minister van Sociale Zaken Philippe Busquin een akkoord met de vakbonden waardoor het personeel van ziekenhuizen en rusthuizen dezelfde loonsverhoging zou ontvangen als de ambtenaren. Die zou worden bekostigd met RIZIV-subsidies. De Vlaamse regering engageerde zich vervolgens in het zogenaamde sectoraal akkoord van 1993 tot een extra loonsverhoging voor de ambtenaren in de Vlaamse gemeenten, in het bijzonder voor het OCMW-personeel in rusthuizen en ziekenhuizen. Intussen is gebleken dat de tussenkomst van het RIZIV ontoereikend is om het personeel te vergoeden. De RIZIV-tussenkomst bedraagt 3,93% terwijl de gemiddelde verhoging van de weddelast ongeveer 8% bedraagt. Er bestaat met andere woorden een kloof van 4% die niet gefinancierd wordt. Het bedrag dat de gemeenten daardoor moeten bijbetalen loopt in de miljoenen. Voor het openbaar ziekenhuis in Brugge bijvoorbeeld dient de stad op kruissnelheid een bedrag van ongeveer 190 miljoen frank bij te passen, terwijl het voor Gent gaat om 70 miljoen frank.

Een eerste knelpunt is vandaar dat voornoemde CAO voor heel wat openbare ziekenhuizen - en dus voor de betrokken OCMW's en gemeentebesturen - een onoverkomelijk financieringsprobleem schept. Men mag ervan uitgaan dat de personeelskost in een ziekenhuis ongeveer 80% van de totale kosten uitmaakt. Uit dit dossier blijkt tevens dat de gemeentebelastingen de tekorten moeten bijpassen daar waar dit eigenlijk zou moeten gebeuren door het RIZIV. De Vlaamse regering heeft weliswaar voorgesteld de toepassing van de CAO gefaseerd te laten verlopen, maar dit betekent slechts een vooruitschuiven van het probleem. De spreker wijst er verder op dat de Vlaamse regering wordt verweten dat zij in het Comité C voor het personeel van de lokale en regionale besturen in de Vlaamse Gemeenschap enkel met de vakbonden heeft onderhandeld, terwijl de lokale besturen bij dat overleg geen partij waren.

Volgens de spreker dreigt door deze evolutie het voortbestaan van de openbare ziekenhuizen in het gedrang te komen. In de resolutie wordt de Vlaamse regering daarom aangespoord om het dossier te heronderhandelen in het Comité C en er oplossingen uit te werken, onder meer in de zin van een verfijning van de fasering van de weddeschaalherziening. Verder wordt de Vlaamse regering opgeroepen het overleg met de federale overheid terug op te nemen ten einde het financieringsprobleem opnieuw te onderzoeken. Ten slotte wordt aan de Vlaamse regering gevraagd de nodige maatregelen te nemen om het voortbestaan van het openbaar verzorgingsinitiatief te vrijwaren en de nodige samenwerkingsverbanden mogelijk te maken.

De heer *Hugo Van Rompaey* stelt dat de CAO-Kelchtermans - die het karakter van een raamakkoord aanneemt - op de eerste plaats gericht is op een modernisering van het personeelsbeleid en het toepassen van een nieuwe bedrijfscultuur in de openbare diensten. Hij vindt het evenwel onlogisch dat die principes wel worden toegepast voor de ambtenaren en het politie- en brandweerpersoneel, maar niet in de sector van de ziekenverzorging. De inhaaloperatie die zich in die sector opdringt zou dan ook meer dan gerechtvaardigd zijn.

De spreker verwijst naar het protocol waarin de federale minister een tussenkomst van 3,93% heeft toegezegd. Hij is van oordeel dat de Vlaamse overheid in het overleg met de federale overheid eerder zwakke positie inneemt. De federale overheid beroept zich op de reeds geleverde inspanningen en richt zich tot de lokale en regionale overheden om ook een bijdrage te doen. In de resolutie

wordt opgeroepen om de logica van het federale protocol ook uit te voeren.

De spreker benadrukt dat men het probleem door middel van overleg in het Comité C dient aan te pakken. De tekst van de resolutie is zo opgesteld dat zij de betrokken partijen wil activeren, zonder dat iemand tot concrete engagementen wordt verplicht. De voornaamste bedoeling van het voorstel van resolutie is de gestelde problematiek op de politieke agenda te brengen.

Ten slotte haalt de spreker het probleem van de levensvatbaarheid van de openbare verzorgingsinstellingen aan. Volgens hem zijn de steden en gemeenten die dergelijke instellingen beheren niet langer in staat de kosten daarvan alleen te dragen. In het verleden bestond een regeling waardoor gemeentebesturen een bijdrage leverden naargelang het aantal inwoners uit hun gemeente die in de verzorgingsinstelling waren opgenomen. De spreker is van oordeel dat enkel door het opzetten van regionale samenwerkingsverbanden (zowel tussen instellingen als tussen besturen) de openbare verzorgingsinstellingen gered kunnen worden.

De spreker roept op de resolutie goed te keuren zodat de daarin vervatte principes op het terrein kunnen worden waargemaakt. Hij stelt dat de eerste witte woede intussen enigszins is vergeten, maar hij waarschuwt dat er onder het verplegend personeel opnieuw iets sluimert.

De heer *Herman De Loor* sluit zich als mede-indiener van het voorstel van resolutie en namens zijn fractie aan bij de vorige uiteenzettingen.

B. Bespreking

Regeling van de werkzaamheden

De heer *Leo Peeters*, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting is van oordeel dat de aanleiding tot het voorstel van resolutie - de problematiek van de OCMW-ziekenhuizen - onder de bevoegdheid van de heer *Luc Martens*, Vlaams minister van Welzijn valt. Vandaar ook dat de minister in het Comité C met zijn collega *Martens* een gezamenlijke verantwoordelijkheid draagt, waarbij de minister van Binnenlandse Aangelegenheden de gemeentebesturen en de minister van Welzijn de OCMW-besturen vertegenwoordigt. De minister meent dat er zich initiatieven in het kader van de gestelde problematiek opdringen, maar het debat ten gron-

de daarover dient in aanwezigheid van minister *Martens* plaats te vinden.

De heer *Hugo Van Rompaey* wijst erop dat er zich inzake personeelsbeleid in Vlaanderen twee snelheden aan het ontwikkelen zijn. Er zijn steden die de CAO omwille van - begrijpelijke - financiële redenen niet toepassen. Dat heeft echter ook tot gevolg dat de kwalitatieve elementen ervan niet worden uitgevoerd. Dat kwalitatieve luik valt, waar het de gemeenten betreft, wel degelijk onder de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

De heer *Francis Vermeiren* vraagt dat er een overzicht zou worden bezorgd van de kosten die de uitvoering van de CAO-Kelchtermans met zich zou meebrengen in de sector van de openbare verzorgingsinstellingen. Verder wenst hij een inventaris te krijgen van de gemeenten die de uitvoering van de CAO reeds goedgekeurd hebben, inclusief de impact daarvan, en van de gemeenten die de goedkeuring momenteel voorbereiden. Op die manier kan de commissie zich een beeld vormen van datgene dat in het voorstel van resolutie aan de regering wordt gevraagd.

Ook mevrouw *Vera Dua* dringt erop aan dat de nodige cijfergegevens ter beschikking worden gesteld vooraleer er tot de stemming over het voorliggende voorstel van resolutie wordt overgegaan.

De heren *Hugo Van Rompaey* en *Bart Vandendriessche* menen dat het hier om een terechte vraag gaat, maar dat het antwoord erop niet evident is. De indieners hebben een gelijkaardige vraag voorgelegd aan de Vereniging van Openbare Verzorgingsinstellingen, maar ook die moest het antwoord schuldig blijven. Er wordt daarom voorgesteld dat het verzoek om de nodige gegevens bij elkaar te brengen via de commissie zou worden gericht aan de minister van Welzijn.

De voorzitter zal het verzoek van de indieners overmaken aan de minister van Welzijn en stelt voor de bespreking, in aanwezigheid van de minister van Welzijn, te hervatten als de cijfergegevens beschikbaar zijn.

Voortzetting van de bespreking - vergadering van 10 december 1997

De heer *Bart Vandendriessche* dankt de minister van Welzijn voor de ter beschikking gestelde gegevens (in bijlage). Die gegevens zijn weliswaar niet volledig, maar vormen toch een goede steekproef

waaruit bepaalde conclusies getrokken kunnen worden. In feite bevestigen die gegevens de problematiek die in het voorstel van resolutie wordt aangekaart. Een eerste conclusie die men kan trekken is dat slechts weinig OCMW's in staat zijn de nieuwe inschaling in te voeren, zelfs niet op gefaseerde wijze. Een tweede vaststelling is dat de verhoging van de weddes bij een aantal OCMW's varieert van 8 tot zelfs 11 %, met name bij de OCMW's die rusten/of ziekenhuizen beheren. In Antwerpen gaat het om een bescheidener verhoging van 4 %.

Ter illustratie van de ernst van de problematiek haalt de spreker het OCMW-ziekenhuis van Lier aan, dat volgens prognoses op 10 jaar tijd een gecumuleerd verlies van 600 miljoen frank zal opstapelen. Hij benadrukt dat het voorstel van resolutie niet louter tot een vraag naar meer middelen mag worden gezien. De indieners beogen een heronderhandeling in het comité C en een fundamentele oplossing voor de openbare ziekenhuissector. De ziekenhuissector beweegt zich momenteel in een uiterst competitieve markt, zodat er zich een soepeler reglementering inzake de openbare ziekenhuizen opdringt (regels in verband met samenwerking, autonome rechtspersoonlijkheid, ontwikkeling van een eigen personeelsstatuut, competitiviteit inzake verloning).

De heer *Ward Beysen* merkt op dat het OCMW-ziekenhuis van Lier - als groot ziekenhuis met een goede reputatie in een kleine stad - exemplarisch is voor de problematiek van de openbare ziekenhuizen. Dat ziekenhuis vervult een regionale functie voor de Kempen. Het gecumuleerde verlies van het ziekenhuis is mede te verklaren door het feit dat de omliggende gemeenten niet bijdragen in de kosten van het ziekenhuis. Er stelt zich met andere woorden een probleem van solidariteit.

Volgens de heer *Luc Martens*, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, gaat het hier om een probleem van steden met een centrumfunctie. Vroeger bestond er een regeling waarbij de omliggende gemeenten in functie van de dienstverlening aan de inwoners van die gemeenten een bijdrage leverden. Die regeling werd intussen stopgezet, zodat er allicht een zwaardere druk op de centrumsteden weegt. Anderzijds mag men niet vergeten dat er met die centrumfunctie rekening wordt gehouden bij bijvoorbeeld de verdeling van het gemeentefonds.

De heer *Ward Beysen* wijst erop dat de stad Antwerpen als één van de eerste steden het personeelsbehoefteplan in toepassing heeft gebracht. Bij het OCMW van Antwerpen is er op dat vlak wei-

nig beweging te merken omwille van de onbetaalbaarheid ervan. Volgens de spreker is het personeelsbehoefteplan intussen reeds achterhaald. Tussen het ontwerpen ervan in 1993 en het moment dat men er ook daadwerkelijk effecten van kan waarnemen, ligt er immers een lange periode. Ondanks die lange periode zijn er nog heel wat gemeenten waar het personeelsbehoefteplan nog steeds niet van toepassing is. Bovendien loopt het in toepassing brengen ervan niet altijd samen voor het gemeentepersoneel enerzijds en het OCMW-personeel anderzijds. De spreker verwijst naar gegevens uit de provincie Oost-Vlaanderen, bestaande uit 65 gemeenten, waaruit blijkt dat van de 130 gemeente- en OCMW-besturen er slechts 25 (20 gemeente- en 5 OCMW-besturen) beschikken over een uitvoerende regeling. Hieruit blijkt alvast de moeilijkheid om de zogenaamde CAO-Kelchtermans in toepassing te brengen.

De heer *Leo Peeters*, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting merkt op dat 63 % van de gemeenten het personeelsbehoefteplan reeds toepassen.

De heer *Ward Beysen* meent uit de tekst van het voorstel van resolutie te kunnen opmaken dat er gevraagd wordt om meer middelen ter beschikking te stellen om het personeelsbehoefteplan te realiseren. Hij vreest dat dit geen goede benadering is. Men legt van bovenaf op hoe men het personeelsbeleid lokaal moet structureren. Vervolgens moet men vaststellen dat dit vooral bij de OCMW's tot financiële moeilijkheden leidt. Het zou fout zijn hieruit de conclusie te trekken dat men daarom van bovenaf meer middelen moet krijgen.

De spreker is van oordeel dat een consequente toepassing van het personeelsbehoefteplan meer kosten genereert. Daarom moet men de vraag durven stellen of het personeelsbehoefteplan niet moet worden herbekeken. Hebben grotere gemeenten al dat personeel wel nodig? De stedelijke administratie en de OCMW-administratie van Antwerpen tellen elk ongeveer 10.000 personeelsleden. Er is wel enige kentering waar te nemen vermits de stedelijke administratie vroeger 14.000 personeelsleden tewerkstelde. Niettemin gaat nog steeds 53 % van de stedelijke begroting naar personeelskosten. Uit de prognoses inzake de uitvoering van het personeelsbehoefteplan blijkt dat die kosten de volgende jaren nog met 1 à 3 % zullen stijgen. Als men dit projecteert naar de OCMW's, zullen de OCMW's de factuur naar de gemeenten doorschuiven. Vandaar allicht het pleidooi van de indieners om de gemeentebegroting niet extra te

belasten en om andere financieringskanalen aan te boren.

De spreker onderschrijft dat er in de sector van de openbare rust- en ziekenhuizen grote spanningen leven. Hij meent dat die mensen inderdaad recht hebben op een extra tegemoetkoming. Het valt wel te betwijfelen of zij die tegemoetkoming zullen krijgen via het personeelsbehoefteplan. De spreker is immers van oordeel dat het personeelsbehoefteplan zo rigide is dat het niet is aangepast aan de lokale behoeften. Men zou moeten uitgaan van de vaststelling dat het personeelsbehoefteplan gelet op de financiële gevolgen ervan moeilijk tot niet uitvoerbaar is. Vervolgens moet men een andere oefening doen in functie van de specifieke behoeften die er leven en van de financiële draagkracht van de gemeente- en OCMW-besturen. De spreker is ervan overtuigd dat de Vlaamse noch de federale overheid een financiële bijdrage zal willen doen.

De spreker wijst erop dat men in Antwerpen in het kader van de uitvoering van het personeelsbehoefteplan zal overgaan tot de aanwerving van bestuursdirecteurs. Wanneer men de wedde van een bestuursdirecteur vergelijkt met een gelijkaardige functie in de privé-sector komt men tot een weddeverhouding van een op drie. Men verwacht terecht een grotere inzet, meer klantvriendelijkheid en meer kwaliteit van de ambtenaren. Niettemin moet men vaststellen dat, ondanks de personeelsbehoefteplannen, de kloof tussen openbare en privé-sector blijft groeien. Als men dan weet welke referenties men moet kunnen voorleggen om in aanmerking te komen voor een topfunctie in de ambtenarij, moet men besluiten dat die mensen over veel moed beschikken om die job nog te willen doen.

De *Ward Beysen* besluit zijn tussenkomst met de opmerking dat de in de resolutie aangekaarte problematiek interessant is en terecht onder de aandacht van het Parlement wordt gebracht. Niettemin zou die problematiek in een veel ruimer kader geplaatst moeten worden dan zulks nu het geval is.

De heer *Herman De Loor* is van oordeel dat de kloof tussen de verloning in de openbare en de privé-sector niet vergroot en integendeel zelfs zou verkleinen. Voor bepaalde topfuncties zal de privé-sector wel aanzienlijk beter betalen, maar voor de lagere niveaus evolueert men naar een gelijkschakeling.

De heer *Luc Martens*, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, erkent dat voor sommige openbare topfuncties de loonspanning te gering is

om nog motiverend te werken. Men mag dat evenwel niet veralgemenen tot alle openbare topfuncties. Bovendien mag de renummeratie niet worden verengd tot de nettowedde, maar moet men rekening houden met alle elementen die kunnen meespelen in een verloning.

Mevrouw *Vera Dua* vraagt zich af waar de indieners in feite naartoe willen. Zij meent te weten dat de Vlaamse overheid vergaande engagements heeft aangegaan tegenover de vakbonden, allicht omdat de rekening toch niet door het Vlaamse Gewest moet worden betaald. Wie moet er uiteindelijk voor welke kosten opdraaien? Blijkbaar zijn de federale overheid noch de gemeentebesturen daartoe geneigd. Als de Vlaamse overheid inderdaad vergaande toegevingen heeft gedaan, moet die volgens de spreker maar instaan voor de financiering. Dat zou dan wel duidelijker in de resolutie tot uitdrukking moeten komen.

De heer *Luc Martens*, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, antwoordt hierop dat de financiering van de openbare ziekenhuizen en verzorgingsinstellingen niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse overheid valt. De RIZIV-forfaits zijn immers een zaak van de federale regering. De opmerking dat de Vlaamse overheid bepaalde toegevingen heeft gedaan is correct, maar het zou fout zijn hieruit de conclusie te trekken dat de Vlaamse overheid moet instaan voor de financiering van de forfaits.

De heer *Francis Vermeiren* stelt vast dat de leden van de meerderheid blijkbaar unaniem akkoord zijn dat de financiële middelen niet voorhanden zijn en waren om de CAO-Kelchtermans uit te voeren. De spreker meent te weten dat het kabinet van de toenmalige minister van Binnenlandse Aangelegenheden zich hiervan reeds van in den beginne bewust was. Aan vertegenwoordigers van grote steden zou er gemeld zijn dat zij de maatregelen uit de CAO niet al te serieus moesten nemen. Volgens de spreker gaat het hier om een probleem van de grootsteden, dat men tot op heden steeds heeft omzeild. Hij dringt aan op een degelijk debat hieromtrent.

Volgens de spreker zouden de externe bureaus de minister die het personeelsbehoefteplan ontworpen heeft, dankbaar moeten zijn. Hij vraagt hoeveel tientallen miljoenen franken er door de steden en gemeenten moesten worden betaald aan externe studiebureaus om de complexe reglementering terzake te doorgronden. Hij merkt verder op dat die zogenaamd gespecialiseerde bureaus bestendig beroep moeten doen op het kabinet van de minis-

ter en op de Vlaamse administratie om de personeelsbehoefteplannen in goede banen te leiden. Dat toont volgens de spreker aan dat de personeelsbehoefteplannen in feite onwerkbaar zijn.

De spreker trekt in twijfel dat reeds 63% van de gemeenten en OCMW's de CAO-Kelchtermans in toepassing brengen. Volgens hem komt men aan dat percentage door een misleidende optelling van gemeenten en OCMW's te maken. Hij vraagt dat er een percentage zou worden bekendgemaakt van gemeenten en OCMW's afzonderlijk. Hij wenst tevens te weten hoeveel gemeenten er toegezegd hebben om, vooraleer het personeelsbehoefteplan was goedgekeurd, de uit de CAO-Kelchtermans voortvloeiende loonsverhoging retroactief te betalen en desgevallend vanaf welk ogenblik. Ervan uitgaande dat de betrokken gemeenten geld opzij hebben gezet om de retroactieve invoering van de CAO te kunnen bekostigen, vraagt de spreker of de personeelsleden recht zullen hebben op intresten op het achterstallige loon. Hoe staat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden tegenover dit probleem?

Het personeelsbehoefteplan biedt volgens de spreker weinig mogelijkheden om een carrière in de administratie uit te bouwen. Weliswaar zijn er financiële voordelen aan dat plan verbonden, maar anderzijds heeft men de diensten ontreedderd door bijvoorbeeld de functie van adjunct-diensthofd af te schaffen. De spreker vraagt de ministers Peeters en Martens of zij de ambtelijke indeling zoals vooropgesteld in het personeelsbehoefteplan blijven verdedigen. Verder dringt hij aan op een grondige evaluatie van de personeelsbehoefteplannen.

De spreker vraagt ten slotte in welke mate de minister van Binnenlandse Aangelegenheden zal aandringen op een vervanging van (gesubsidieerde) contractuelen door statutair personeel? Zullen de gemeentelijke begrotingen een dergelijke overschakeling kunnen dragen?

De heer *Leo Peeters*, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting verklaart dat in de CAO voor 1995-1996 als algemeen principe wordt gesteld dat er bij de aanwervingen voorrang moet worden gegeven aan statutair personeel. Hieruit mag evenwel niet worden afgeleid dat er zou worden opgeroepen om alle GESCO's door statutair personeel te vervangen.

De heer *Luc Martens*, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn merkt op dat er door de commissieleden heel wat interessante vragen werden gesteld, hoewel die vragen niet allemaal toege-

spitst waren op hetgeen in het voorstel van resolutie wordt aangebracht. Wat de verschillende vragen en opmerkingen van de heer Vermeiren betreft, verklaart hij dat hierop niet voor de vuist kan worden geantwoord. Dat neemt niet weg dat een globale evaluatie van de personeelsbehoefteplannen inderdaad aangewezen kan zijn. Men moet alleszins terughoudend zijn om nog extra lasten door te schuiven naar gemeenten en/of OCMW's.

De minister is van oordeel dat de zogenaamde krachtlijnen-Kelchtermans een aantal goede elementen maar anderzijds ook moeilijke aspecten bevatten. Hij wenst een loyale uitvoering te geven aan datgene wat in het verleden werd afgesproken, maar hij verheelt niet dat men bij de onderhandelingen over de krachtlijnen onvoldoende rekening heeft gehouden met de specifieke problemen van de openbare rust- en ziekenhuizen. Daar waar het luik gemeenten tijdens de onderhandelingen grondig werd geanalyseerd, is dat onvoldoende gebeurd voor het luik OCMW. Het hoeft dan ook geen verwondering te wekken dat precies in de OCMW's die rust- en/of ziekenhuizen beheren de problemen zich het scherpst stellen.

Volgens de minister kan aan die problematiek slechts worden verholpen op het ogenblik dat de Vlaamse overheid over deze aangelegenheid de volle bevoegdheid heeft. De rusthuizen en ziekenhuizen hangen momenteel in essentie af van de RIZIV-forfaits. De minister verwijst verder naar het zware zorgprofiel en het feit dat men in de praktijk met 40% niet-forfaitpersoneel moet werken om aan alle kwaliteitseisen en behoeften te voldoen. Uit deze gegevens blijkt de complexiteit van het dossier en kan men een verklaring vinden voor het feit dat er zo moeizaam vooruitgang wordt geboekt.

De minister wijst erop dat er reeds eerder bij de federale overheid werd aangedrongen om de problematiek van de openbare rust- en ziekenhuizen nader te onderzoeken. Op 21 juni 1996 heeft de minister daarover een brief geschreven aan de federale minister van Sociale Zaken. Hij citeert enkele passages uit het antwoord van mevrouw De Galan van 26 juni 1996: "Op 18 juni 1993 heb ik aan de bevoegde ministers van de Vlaamse Gemeenschap, met name de heer Kelchtermans en mevrouw Demeester-De Meyer, een brief gericht, waarin ik enerzijds gewezen heb op de belangrijke gevolgen voor het federale ziekenhuis- en RIZIV-budget die voortvloeiden uit de invoering van het Vlaams sectoraal akkoord en waarin ik anderzijds gewezen heb op de budgettaire beperkingen van de federale regering om een grotere baremaherzie-

ning te financieren dan de 3,93 en 2,5% (...) Mijn kabinetsmedewerkers hebben menigvuldige vergaderingen over deze problematiek meegemaakt en telkens gewezen op de financieringslimieten." De minister besluit dat dit antwoord ondubbelzinnig is. Hij wil nog wel een nieuwe poging wagen, maar hij waarschuwt voor overtrokken verwachtingen op dat vlak.

De minister erkent dat de akkoorden die op Vlaams niveau werden afgesloten beduidend verder gingen dan het federaal aangegeven kader voor de totstandkoming van de CAO. Nu stelt zich uiteraard de vraag hoe men die Vlaamse engagementen kan realiseren. De modaliteiten daarvan worden besproken samen met het kabinet van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden. Er moet alleszins gezocht worden naar oplossingen op maat van elke gemeente afzonderlijk. Er bestaat immers geen zalmakende benadering voor de toepassing van de krachtlijnen-Kelchtermans. Er is een benadering nodig die aangepast is aan de behoeften en de mogelijkheden van de verschillende gemeenten. De zwaarste problemen stellen zich in de gemeenten waar er openbare rust- en ziekenhuizen gelegen zijn. De minister verklaart dat hij die gemeenten vandaag geen pasklare oplossing kan aanbieden.

Volgens de minister zijn de budgettaire aspecten van dit dossier moeilijk te berekenen. Hij neemt aan dat er een bedrag van ettelijke miljarden mee gemoeid is. De minister wijst erop dat de Vlaamse overheid niet als financier kan optreden. Hij is van oordeel dat dit probleem ook gekaderd moet worden in het geheel van de verantwoordelijkheden waar de gemeenten en OCMW's voor staan. Volgens de krachtlijnen-Kelchtermans moet er een personeelsbehoefteplan worden uitgevoerd, wat moet leiden tot een herschikking en upgradering van het personeel en tot vormingsinspanningen. Het was de verwachting dat de gemeenten en OCMW's door het doorlopen van het proces van de personeelsbehoefteplanning gedeeltelijk een budgettaire ruimte zouden creëren om tegemoet te komen aan de nieuwe behoeften. Dat laatste gebeurt volgens de minister nog te weinig.

De minister benadrukt dat de rust- en ziekenhuizen vandaag in feite economische entiteiten zijn geworden. Door de aard van hun activiteiten kan men nog wel spreken van de social-profitsector, maar anderzijds moet die sector zich in een competitieve markt bewegen (geneeskundige infrastructuur, evolutie inzake management, geneesmiddelen, ...). Men moet de openbare ziekenhuizen de mogelijkheid geven zich in synergie te ontwikke-

len. Op het terrein zijn er maximaal 3 à 4 grote openbare ziekenhuizen die krachtig genoeg zijn om op eigen vleugels te overleven. Al de andere zullen dat allicht niet kunnen. Het zou volgens de minister een vergissing zijn om vanuit ideologische of andere overwegingen deze evolutie proberen tegen te houden, want dat zou de problemen enkel groter maken. Het komt erop aan om prospectief vooruit te kijken, met alle consequenties die daaraan verbonden zijn. Met dit laatste kan onder meer gedacht worden aan de verantwoordelijkheid van de geneesheren tegenover hun ziekenhuis, de omkadering, de dagprijzen, de aangeboden faciliteiten, enzovoort. De minister is dan ook van oordeel dat men het dossier in al zijn facetten moet bekijken, zoniet zal er geen duurzame oplossing voor de problemen kunnen worden geboden.

Wat de concrete tekst van het voorstel van resolutie betreft, stelt de minister dat hij zich kan aansluiten bij datgene wat in 3° wordt gevraagd, namelijk dat er maatregelen worden genomen om het voortbestaan van het openbare verzorgingsinitiatief te garanderen, samenwerkingsverbanden mogelijk te maken en het beheer te versoepelen. Hij verwijst naar een ontwerp van decreet dat zopas werd ingediend en dat betrekking heeft op de samenwerking tussen de openbare en de private ziekenhuizen. Wat het in 2° gevraagde betreft, benadrukt de minister dat hij samen met de minister van Binnenlandse Aangelegenheden de problematiek reeds aan de orde heeft gesteld in het Comité C. In verband met het in 1° gevraagde, kan hij ermee instemmen om de problematiek nog eens ter sprake te brengen in het Overlegcomité, maar hij waarschuwt dat men daarvan, gelet op gelijkaardige vroegere vragen, niet alle heil mag van verwachten.

De minister meent dat er niettemin een inspanning moet worden gedaan om de essentie van de krachtlijnen te realiseren. Er was immers een noodzaak om een kwantitatieve inhaaloperatie te verrichten ten opzichte van de private sector. De krachtlijnen-Kelchtermans zullen evenwel gemoduleerd en verfijnd moeten worden om de praktische toepassing ervan haalbaar te maken. Dat betekent niet dat die krachtlijnen volledig kunnen worden herbekeken, zoals de heer Beysen voorstelde. De minister verwijst in dit verband naar het specifieke karakter van de onderhandelingen in het Comité C, waarin enerzijds de overheid zetelt met de VVSG als technische raadgever en anderzijds de vakbonden.

De minister besluit dat de Vlaamse regering bereid is constructief mee te werken aan de problematiek die hier wordt aangekaart. Hij neemt nota van de verschillende oplossingsrichtingen die in de resolu-

tie worden aangereikt, maar hij stelt dat die wellicht onvoldoende zullen zijn om een afdoend antwoord te geven op de gestelde problematiek.

De inzet van de hele discussie is volgens de heer *Hugo Van Rompaey* de vraag hoe de overheid - zowel lokaal, regionaal als federaal - zal inspelen op een problematiek die op het terrein grote pijn veroorzaakt en aanleiding geeft tot echte anomalieën. Het kan niet dat men de CAO-Kelchtermans toepast voor het administratief gemeente- en OCMW-personeel maar niet voor het personeel in de openbare rust- en ziekenhuizen. In die laatste sector stelt zich overal het probleem van een toenemende stress ingevolge onderbezetting op het vlak van personeel. De kern van het verhaal is niet zozeer dat er gehengeld wordt naar enkele miljarden, maar wel dat het thema op de verschillende bestuursniveaus aan de orde wordt gebracht in de hoop dat er op korte termijn een oplossing kan worden gevonden.

II. STEMMING

Het voorstel van resolutie betreffende de dringende noodzaak om maatregelen te treffen tot financiering van de toepassing van de CAO-Kelchtermans voor alle personeelsleden in plaatselijke overheidsdiensten wordt aangenomen met 7 stemmen bij 5 onthoudingen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Mark
VAN DER POORTEN

Georges
CARDOEN

BIJLAGEN

afdeling Vlaamse Gemeenschap
dienst personeel en algemene zaken

Vragen naar Peter Van Herck
Telefoon 016/26.74.25
Fax 016/26.74.01
Uw kenmerk 14A8/GW/0/331/29
Ons kenmerk

PROVINCE
VLAAMS - BRABANT

Provincie Vlaams-Brabant - Diestsesteenweg 52 - 3010 Leuven

R. Masyn

teamverantwoordelijke ocmw
afdeling welzijnsbevordering

t.a.v. GERDA WAUTERS

fax

28 oktober 1997

Geachte heer Masyn,

Betreft: financiële consequenties invoering krachtlijnen

Ondanks de korte tijdsspanne die mijn diensten kregen om in randvermeld dossier samen te stellen, zijn zij er in geslaagd een aantal belangrijke gegevens te verzamelen.

Het zijn gegevens met betrekking tot de ocmw-ziekenhuizen van de ocmw's uit de provincie Vlaams-Brabant die een goedgekeurd statuut hebben. Als bijlage vindt u eveneens een iets uitgebreidere berekening.

	1996 meerkost	1997 meerkost	1998 meerkost
ocmw-ziekenhuis Diest	1.817.021 (1,64 %)	7.928.062 (7 %)	12.907.808 (11,4%)
ocmw-ziekenh. Vilvoorde	18.695.371 (6,43 %)	/	/
ocmw-ziekenhuis Tienen	4.992.703 (7,68 %)	5.988.512 (9,31 %)	6.760.461 (10,3 %)

Hoogachtend,

Namens de gouverneur,

de adjunct van de directeur,

L. STEENWINCKEL

O.C.M.W. Diest

Ziekenhuis - financiële verslag

De personeelsleden van de niveaus E en D worden met terugwerkende kracht tot 1 januari 1994 ingeschakeld in de nieuwe weddeschalen. De personeelsleden van het niveau C worden ingeschakeld op 1/1/97, de niveaus B en A op 1/1/98. De inschakeling gebeurt op basis van de inschakelingstabel.

Voor de personeelsleden van de niveaus E en D heeft de eerste evaluatieperiode een geldelijke uitwerking met terugwerkende kracht tot de aanvang van de betrokken periode.

Voor de overige niveaus heeft de geldelijke uitwerking van de eerste evaluatieperiode plaats op het einde van deze periode.

		1994 index x 0,9615 inschakeling E&D	1995 index x 0,9804 E & D	1996 index 1,1717 basis 1996	1996 index 1,1717 E & D	1997 index x 1,02 E & D inschakeling C	1998 index x 1,0404 E, D & C inschakeling B&A
Administratief	<u>totaal</u>			11.873.514	12.380.019	13.489.282	13.839.011
	<u>verschil</u>	487.005	496.578		506.505	1.615.768	1.965.497
Technisch	<u>totaal</u>			11.381.794	12.335.785	12.905.349	13.192.086
	<u>verschil</u>	917.262	935.293		953.991	1.523.555	1.810.292
Verplegend	<u>totaal</u>			87.780.285	88.136.810	92.531.350	96.793.484
	<u>verschil</u>	342.799	349.537		356.525	4.751.065	9.013.199
Ander	<u>totaal</u>			1.886.435	1.886.435	1.924.109	2.005.255
	<u>verschil</u>					37.674	118.820
TOTAAL		1.747.066	1.781.407	-	1.817.021	7.928.062	12.907.808

p r o v i n c i e Limburg

11de Directie Lokale Besturen en Gewesttaken

Sectie 11.1.1 Personeel

De Vlaamse minister van Welzijn
t.a.v. de heer R. MASYN – afdeling welzijnsbevordering
Markiesstraat 1

1000 BRUSSEL

Geachte Heer,

*Betreft : - financiële consequenties invoering krachtlijnen
- uw fax van 24 oktober 1997*

Op 24 oktober 1997 liet U mij een fax geworden met de vraag om een belangrijk aantal gegevens van Limburgse O.C.M.W. te verzamelen en deze te antwoorden ten laatste in de voormiddag van 28 oktober 1997. De vragen hadden betrekking op de financiële consequenties als gevolg van de invoering van de krachtlijnen.

Gezien de zeer beperkte termijn, binnen dewelke deze gegevens telefonisch diende verzameld, wordt de informatie onder voorbehoud gegeven. De betrokken personeelsleden bij mijn bestuur hebben toch gepoogd om, bij voorrang, een antwoord te bekomen van de O.C.M.W. die de krachtlijnen reeds hebben ingevoerd. De O.C.M.W.-secretarissen betreurden dat dergelijke belangrijke gevraagde informatie, op een te kort tijdsbestek, niet grondiger kon nagetrokken en beantwoord worden.

Hierna volgen de bekomen antwoorden :

1. **O.C.M.W. HASSELT (met ziekenhuis)**

Gefaseerde invoering : - 1994 : + 1%
- 1995 : invoering à 97%
- 1996 : invoering à 98%
- 1997 : invoering à 100%

Meerkost : - 1994 : 15 miljoen voor al het personeel, waarvan 12 miljoen voor het ziekenhuispersoneel
- 1995 : 56 miljoen voor al het personeel, waarvan 43 miljoen voor het ziekenhuispersoneel
- 1996 : 64 miljoen voor al het personeel, waarvan 50 miljoen voor het ziekenhuispersoneel
- 1997 (à 100% invoering) : 111 miljoen voor al het personeel, waarvan 92 voor het ziekenhuispersoneel

op een totale personeelsuitgave van 1,4 miljard.

De gemiddelde procentuele verhoging van de wedden bedraagt 9,4%.

Kenmerk: 031.01.10/97- MV

Dossier: 22

Contactpersoon: E. Van den Ende

Telefoon: (011)23.81.39

Bijlagen:

Correspondentieadres: Provincie Limburg, Universiteitslaan 1, B-3500 Hasselt

Telefoon (011)23 81 13 Fax (011)23 81 10

2. O.C.M.W. GENK (met ziekenhuis)
100% invoering vanaf 01 januari 1994

Totale meerkost op termijn : (1994 en volgende jaren)

130 miljoen voor al het personeel, waarvan 98,8 miljoen voor het ziekenhuispersoneel.

De gemiddelde procentuele verhoging van de wedden bedraagt 8,32% voor al het personeel en 9,22% alleen voor het ziekenhuispersoneel.

3. De overige O.C.M.W.-besturen :

O.C.M.W.	Meerkost invoering krachtlijnen	Gemiddelde procentuele Verhoging wedden
BERINGEN	'94, '95 en '96 15 170 207 BEF	+ 5,6%
HALEN	'94 : 463 205 BEF	+6,8%
HERK-DE-STAD	'94, '95 en '96 4 437 432 BEF	+/- 5%
HEUSDEN-ZOLDER	'94 : 2 848 735 BEF	+/- 5%
LEOPOLDSBURG	'94, '95 en '96 12 271 625 BEF	+ 8,8%
LUMMEN	'94, '95 en '96 9 547 508 BEF	+6,6%
TESSENDERLO	'95 : 3 352 275 BEF	+ 6%
BOCHOLT	'97 : 63 224 BEF	+ 5,33%
HOUTHAIEN-HELCHTEREN	'98 : 13 731 330 BEF	+ 8,81%
KINROOI	'94 : 2 389 000 BEF	+ 6,32%
OVERPELT	'94, '95 en '96 5 909 834 BEF	+ 5,8%
BORGLOON	1/7 tot 31/12/95 1 800 447 BEF	+ 5,56%
LANAKEN	'94, '95 en '96 1 789 000 BEF	+ 5,48%
RIEMST	'94 : 343 996 BEF	+ 5%
TONGEREN	'94, '95 en '96 5 394 361 BEF	+ 5,3%

Ik hoop U met deze informatie van dienst te zijn.

Met achting,

H. HOUBEN-BERTRAND
Gouverneur

OPENBAAR CENTRUM
voor
MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

2500 LIER 26 oktober 1997.

Mechelsestraat 14
2500 LIER

tel nr. 03/491.39.00
fax nr. 03/491.39.50

Postrekening 000-0009273-58

Nr _____

VOORWERP

BIJLAGE

Dringend

Aan de heer J. Van Dyck,
wnd. Afdelingshoofd
Provinciebestuur Antwerpen
K. Elisabethlei 22
2018 Antwerpen

Mijnheer het afdelingshoofd,

Betreft: Uw fax van 24/10/1997 met kenmerk DTP/JV/FH/BRF24.10/10

Zoals u weet zijn wij volop bezig met de besprekingen rond de integratie van de beide Lierse ziekenhuizen, die juridisch neerkomen op de afstoting van het OCMW-Sint-Elisabethziekenhuis. Los van het erkenningsprobleem waar we mee worstelen, is de verplichte uitvoering van de Cao Kelchtermans inderdaad één van de elementen geweest die de Raad voor Maatschappelijk Welzijn tot de afstoting heeft doen beslissen, getoet op de financieel weinig rooskleurige perspectieven die ons ziekenhuis had.

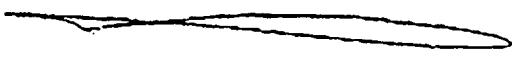
Ondermeer door de uitvoering van de Cao zou ons ziekenhuis, op basis van prognoses van onze bedrijfsrevisoren en de bevoegde ambtenaren van Volksgezondheid, de komende 10 jaar een gecumuleerd verlies van een goede 600 miljoen te wachten staan.

Ruwweg mag de meerkost van de Cao geraamd worden op gemiddeld 8 à 9 percent van onze totale loonmassa, wat op basis van het referentiejaar 1996, met een totale loonkost van 370.032.789 zou neer komen op 29.602.623 fr. Dit is eenvoudigweg onbetaalbaar.

U zal begrijpen dat het feit of wij al dan niet mogen detacheren belangrijke implicaties heeft naar het financiële aspect van het verhaal Kelchtermans. Onze beslissing daarover berust in het kader van het administratief toezicht bij uw diensten. Zolang wij hierover geen definitief uitsluitel hebben, heeft het weinig zin om gesprekken rond een, al dan niet, gefaseerde invoering van het financiële luik op te starten.

Ik hoop u hiermee een antwoord op uw vragen gegeven te hebben. Voor meer gedetailleerde informatie kan u steeds contact opnemen met de heer Paul Mulkens, hoofdboekhouder van ons ziekenhuis. Ikzelf ben deze week afwezig.

Hoogachtend,

Jan Verstreken
Secretaris

OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN
TURNHOUT2300 Turnhout 27 oktober 1997.
Albert Van Dyckstraat 20LET OP!
NIEUW TELEFOONNUMMER
TEL 014/44.23.23
FAX 014/41.96.17Provinciebestuur van Antwerpen
Gewestdirectie - Personeel
t.a.v. de heer Jan Verhulst
Koningin Elisabethlei 22O REF : Secr/97-JS/bc/1299
U REF :2018 ANTWERPEN.

Geachte heer Verhulst,

De door u gevraagde gegevens betreffende de financiële consequenties van de CAO Kelchtermans-Demeester dd. 18 juni 1993, zijn voor het OCMW Turnhout inclusief RVT Sint-Petrus reeds vrij nauwkeurig berekend voor 1998.

De meerlast bedraagt 15.330.000,-fr. (instap in de CAO plus de eerste doorstroming op 1 januari 1998, naar een hogere schaal, inclusief extra kosten voor vorming). Dit betekent 6,91% stijging in personeelskosten.

Voor wat het ziekenhuis betreft zijn er nog geen exacte cijfers gekend, aangezien de goedkeuring van het nieuwe statuut pas dateert van eind september 1997.

Een ruwe schatting van het instapeffect plus de eerste doorstroming op 1 januari 1998 en de extra kosten voor vorming bedraagt 70 tot 80 miljoen.

Dit geeft procentueel een stijging tussen 8,50% en 9,75%.

Graag wil ik nogmaals benadrukken dat voor het ziekenhuis deze cijfers zeker nog moeten geverifieerd worden in de loop van de volgende week.

Met de meeste hoogachting.

Namens het OCMW Turnhout :

bij verordening :
vr. de Secretaris.

de wn. Voorzitter.

S. Braet-Van den Brandt.

ALGEMENE VERDESCHAPLIJKEZIJNING - RAMING MEERKOST AAN 100%

1994

ZIEKENHUIZEN		LOONKOST AAN 100% NA INSCHAKELING	MEERKOST AAN 100%	% verhoging	FTE
	STATUTAIREN	2.159.741.841	2.224.680.593	3,01	2.484,26
	TIJDELIJKE	483.322.759	515.414.036	6,64	677,97
	CONTRACTUELEN	413.218.257	437.693.757	5,92	686,10
	IBF	135.673.635	140.866.848	3,83	251,75
	TOTALEN	3.191.956.492	3.318.655.234	3,97	4.101,08

1995

ZIEKENHUIZEN		LOONKOST AAN 100% NA INSCHAKELING	MEERKOST AAN 100%	% verhoging	FTE
	STATUTAIREN	2.164.161.807	2.251.634.658	4,04	2.460,07
	TIJDELIJKE	519.067.418	554.718.973	6,87	720,64
	CONTRACTUELEN	410.430.394	433.953.773	5,73	678,35
	IBF	151.768.367	157.838.780	4,00	284,00
	TOTALEN	3.245.427.986	3.398.145.184	4,71	4.143,06

1996

ZIEKENHUIZEN		LOONKOST AAN 100% NA INSCHAKELING	MEERKOST AAN 100%	% verhoging	FTE
	STATUTAIREN	2.144.909.712	2.242.974.624	4,57	2.413,89
	TIJDELIJKE	570.821.868	609.948.180	6,85	791,39
	CONTRACTUELEN	400.554.833	424.475.057	5,97	654,35
	IBF	163.984.987	170.904.573	4,22	306,00
	TOTALEN	3.280.271.400	3.448.302.434	5,12	4.165,63

1996

Van 01.01.1996 t/m 31.07.1996

* Jaarrekening 1996 (met inbegrip van de reeds toegekende 3%)

$$= 445.872.188 + 13.376.166. = 459.248.354 \times 7/12$$

$$= 267.894.873$$

Van 01.08.1996 t/m 31.12.1996

$$267.894.873 : 7$$

$$38.270.696 \times 0.93\% \times 5$$

$$193.133.067$$

* Nieuwe jaarrekening 1996	=	267.894.873
	+	<u>193.133.067</u>
		461.027.940

Nieuwe jaarrekening 1996	=	461.027.940
Vorige jaarrekening 1996	-	<u>445.872.188</u>

Tussenkost Verpleegdagprijs		15.155.752	= meerkost 1996
		<u>13.687.092</u>	

$$\text{Rest} = 1.468.660$$

1997

De raming van de *meerkost* voor 1997 bedraagt 25.117.018!!!!

1998

De raming van de *meerkost* voor 1998 bedraagt 25.117.018!!!!

O.C.M.W.
A.Z. ST-ELISABETH
 Nederrij 133 - 2200 HERENTALS

SCHEMATISCH GEGEVEN		
A)	1%	op 01.01.1994
B)	1%	op 01.08.1994
C)	1%	op 01.08.1996
D)	0.93%	op 01.08.1996

1994

Van 01.01.1994 t/m 31.07.1994

* Jaarrekening 1994 = 397.368.145 x 7/12
 = 231.798.084 x 1%
 = 234.116.065

Van 01.08.1994 t/m 31.12.1994

234.116.065 : 7
 33.445.152 x 1% x 5
 168.898.018

* Nieuwe jaarrekening 1994 = 234.116.065
 + 168.898.018
 = 403.014.083

Nieuwe jaarrekening 1994 = 403.014.083
 Vorige jaarrekening 1994 - 397.368.145

= 5.645.938 = meerkost 1994
 * Tussenkost Verpleegdagprijs 3.116.813

2.529.125 = werkelijke meerkost 1994

1995

Van 01.01.1995 t/m 31.07.1995

* Jaarrekening 1995 (met inbegrip van de reeds toegekende 2%)

$$\begin{aligned}
 & \approx 424.257.476 + 8.485.150 & = & 432.742.626 \times 7/12 \\
 & & = & 252.433.198
 \end{aligned}$$

Van 01.08.1995 t/m 31.12.1995

$$\begin{aligned}
 & 252.433.198 : 7 \\
 & 36.061.886 \times 1\% \times 5 \\
 & 182.112.522
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 * \text{ Nieuwe jaarrekening 1995} & = 252.433.198 \\
 & + \underline{182.112.522} \\
 & = 434.545.720.
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{Nieuwe jaarrekening 1995} & = 434.545.720 \\
 & - \underline{424.257.476}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 * \text{ Tussenkost Verpleegdagprijs} & \quad 10.288.244 & = \text{ meerkost 1995} \\
 & \quad \underline{9.421.812}
 \end{aligned}$$

$$\text{Rest} = 866.432$$

O.C.M.W.

A.Z. ST-ELISABETH

Nedertij 133 - 2200 HERENTALS

1. Inschakeling.

Vanaf 01.08.1994 wordt maximaal aan ieder personeelslid 2 % toegekend op de dat ogenblik geldende weddeschalen. Dit betekent voor iedereen maximaal 1% + maximum 1 % bijkomend voor de rechthebbenden op 01.08.1994 of het saldo van de nieuwe weddeschaal indien dit lager is dan die bijkomende 1% ;

Vanaf 01.08.1995 maximum 1% bijkomend voor de rechthebbenden, of het saldo van de nieuwe weddenschaal indien dit lager is dan die bijkomende 1% ;

Vanaf 01.08.1996 maximum 0,93% bijkomend voor de rechthebbenden of het saldo van de nieuwe weddeschaal indien dit lager is dan de bijkomende 0,93%

Vanaf 01.01.1997 het saldo van de nieuwe weddeschalen zodat de volledige inschakeling een feit is.

2. De eerste evaluatie.

De periode van evaluatie loopt van 01.07.1997 tot en met 31.12.1998. De financiële uitwerking heeft plaats met terugwerkende kracht vanaf 01.01.1998.

3. De tweede evaluatie.

Deze periode van evaluatie loopt van 01.01.1999 tot en met 30.06.2000 met een geldelijke uitwerking vanaf 01.07.2000

4. Verdere evaluaties.

Daarna wordt er om de twee jaar geëvalueerd vanaf 1 januari tot 31 december van het daaropvolgende jaar. In de overgang start de eerstevolgende evaluatieperiode uitzonderlijk op 01.07.2000 en loopt over twee en een half jaar.

**openbaar centrum voor
maatschappelijk welzijn mechelen**

Uw ref. :

Onze ref. : 97/NC/299

Dienst Loonadministratie - Ivo Brys (tel. 015/29.20.84)

Provinciebestuur van Antwerpen

Dienst Toezicht Personeel

Kon. Elisabethlei

22

2018

ANTWERPEN

Mechelen, 28 oktober 1997

Mijne Heren,

Wij verwijzen naar uw faxbericht van 24.10.1997 en bevestigen hiernede dat het OCMW Mechelen in zijn Raadsvergadering van 24.06.1997 heeft beslist de CAO Kelchtermans als volgt toe te passen :

- 1% weddeverhoging met ingang van 01.01.1994
- toepassing van de nieuwe weddeschalen vanaf 01.01.1998 met 1% weddeverhoging van 01.01.1994 gewaarborgd.
- eerste evaluatieperiode van 01.01.1998 tot 01.07.1998 met eventueel financiële weerslag met ingang 01.07.1999.
- tweede evaluatieperiode van 01.07.1998 tot 01.01.2001.

Dit besluit is nog niet goedgekeurd door de toezichthoudende overheid.

De financiële weerslag ervan werd begroot als volgt :

	<u>Ziekenhuis</u>	<u>OCMW</u>
1994	4.235.000	5.965.000
1995	4.320.000	6.160.000
1996	4.410.000	6.290.000
1997	4.498.000	6.420.000
1998	33.450.000	24.380.000
1999	36.750.000	31.720.000
2000	37.850.000	32.700.000

Hoogachtend,

De Secretaris,

K. DE WEEERT.

BRPS IVO
bureaucheef
loon-dienst

oude priorij liliëndaal, bruul 52 - 2800 Mechelen

tel. 015/29.20.11

fax 015/29.20.10

**Provincie
Oost-Vlaanderen**

**De Heer Luc Martens
Vlaams Minister van Welzijn
Dienst OCMW
Markiesstraat 1
1000 Brussel**

uw brief : 24 oktober 1997
uw kenmerk : 14AB/GW/O/331/29
ons kenmerk : 21/PB/AH
bijlagen :
betreft : financiële consequenties
inlichtingen : Philemon Buydens
tel. : (09)267.74.27
fax : (09)267.74.99
e-mail : provincie@oost-vlaanderen.be

**Ze Directie
Dienst 21
Lokale besturen : personeel**

Gent;

Mijnheer de Minister

In antwoord op het gerefereerd schrijven kan ik u volgende gegevens verstrekken.

In de provincie Oost-Vlaanderen hebben tot op heden slechts vijf ocmw de nieuwe weddeschalen conform de krachtlijnen Kelchtermans-Demeester ingevoerd. Het betreft de ocmw van Kruishoutem, Ronse, Zele, Zomergem en Zulte. Met uitzondering van het ocmw Ronse die de weddeschalen invoert met ingang van 1 januari 1996, gebeurt de inschakeling met ingang van 1 januari 1994 en zonder fasering.

Voor deze vijf ocmw bedraagt de voorziene loonkoststijging respectievelijk 4,17 % (Kruishoutem), 16,32% (Ronse), 2,29 % (Zele), 2% (Zomergem) en 5,95% (Zulte).

Hierbij moet worden opgemerkt dat zowel Kruishoutem als Zomergem en Zulte over geen instellingen beschikken. Het ocmw van Ronse heeft één rusthuis (122 bedden) en een ziekenhuis met 155 bedden. Het ocmw van Zele omvat tot op heden één rusthuis (120 bedden) en één ziekenhuis (60 bedden).

./...

Wat betreft de overige 60 ocmw in de provincie ben ik, gelet op het dringend karakter van uw vraag, in de materiële onmogelijkheid om u de gevraagde gegevens te bezorgen aangezien hiervoor een rondvraag bij de ocmw-besturen noodzakelijk is.

Met de meeste hoogachting
de Gouverneur

A handwritten signature in black ink, consisting of a long horizontal stroke with a small vertical mark near the left end.

Herman Balthazar

Provincie West-Vlaanderen
Administratie

Provinciehuis Burg
Burg 4
B-8000 Brugge
Telefoon (050) 40 56 11
Telex 81 170
Telefax (050) 40 56 00

Aan mevrouw Gerda Wouters
Dep. Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur
Afdeling Welzijnsbevordering
o.c.m.w. personeel
Markiesstraat 1
1000 BRUSSEL

Brugge 27 OKT. 1997

Cel 1.2

Ons kenmerk: 12.97.

Vragen naar Marthe Claeyns

Adjunct van de Directeur- Celhoofd

Betreft :financiële consequenties bij invoering krachtlijnen

Hierbij zend ik u de informatie waarover mijn dienst beschikt betreffende in hoofding vermelde vraagstelling.

1. Een overzichtslijst waarin ook de data van inschaling werd opgenomen (vetjes)
2. Een lijst van het o.c.m.w. van Menen waarbij de financiële implicaties van het behoeftenplan van het o.c.m.w. werden weergegeven. Deze lijst wordt u ook nog heden toegestuurd om te kunnen raadplegen ingeval van slechte leesbaarheid van de fax.
3. Vier o.c.m.w. besturen zijn tot fasering overgegaan

Brugge : zie bijlage

Blankenberge: 1/1/95:+1%

1/1/96:+2%

1/1/97:+2%

Roeselare: 1/1/94:+1%

1/1/95:+3%

1/1/96:+2%

Veurne: 1/8/95 : 2%

1/7/96 : 6%

1/7/97 : de rest

Vriendelijke groeten

Robert VANTORRE
Directeur

OCMW's
Provincie West-Vlaanderen

STAND 01.10.1997

	O.C.M.W.	Principe	Functiebeschrijving & evaluatie	Personeelsbehoefstenplan/Kader Administratief Statuut Geldelijk Statuut Regl. contractuelen	arbeids- hervdeling	gecoörd. en geord.
1	ALVERINGEM					
2	ANZEGEM	29.06.1994 vanaf 01.01.1994	29.06.1994			
3 OK	ARDOOIE	07.06.1994 vanaf 01.01.1995		01.08.1995		ja
4 OK	AVELGEM	15.12.1994 vanaf 01.01.1994	15.12.1994	21.09.1995: niet goedkeuring 20.06.1996: nieuw 26.09.1996: aanpass.		ja
5	BEERNEM					
6 OK	BLANKENBERGE	19.01.1995 vanaf 01.01.1995		19.10.1995		ja
7 OK	BREDENE	30.06.1995 vanaf 01.01.1995	30.06.1995	30.04.1996	31.05.1995	ja
8 OK	BRUGGE	vanaf 01.07.1994		07.07.1995: ged. niet-goedkeuring		

	O.C.M.W.	Principe	Functiebeschrijving & evaluatie	Personeelsbehoefstenplan/Kader Administratief Statuut Geldelijk Statuut Regl. contractuelen	arbeids- hervordering	gecoörd. en geord.
9	DAMME					
10	DEERLIJK	12.12.1994 vanaf 01.01.1994				
11	DE HAAN					
12 OK	DENTERGEM	19.12.1994 vanaf 01.01.1995	19.12.1994 16.01.1995	23.10.1995		ja
13 OK	DE PANNE			20.09.1994 22.11.1994	21.11.1995	ja
14 OK	DIKSMUIDE	26.08.1994 vanaf 01.01.1994		31.05.1996	27.06.1997	ja
15 OK	GISTEL	15.12.1994 vanaf 01.01.1995	18.05.1995: eval. 15.06.1995: eval. 20.04.1995	in behandeling		
16 OK	HARELBEKE	26.01.1995 vanaf 01.01.1995	26.01.1995	28.09.1995 25.01.1995: aanpass.		ja
17 OK	HEUVELLAND	29.06.1994 vanaf 01.01.1994		21.08.1996	23.04.1997	ja
18 OK	HOOOGLEDE	16.05.1995 vanaf 01.01.1994	16.05.1995	23.01.1996 21.05.1996: aanpass.		ja

	O.C.M.W.	Principe	Functiebeschrijving & evaluatie	Personeelsbehoefteplan/Kader Administratief Statuut Geldelijk Statuut Regl. contractuelen	arbeids- hervordering	gecoörd. en geord.
19 OK	HOUTHULST	01.08.1994 vanaf 01.01.1994	01.08.1994 12.12.1994	10.06.1997		
20	ICHTEGEM	23.03.1995 vanaf 01.09.1994				
21 OK	IEPER	07.06.1995 vanaf 01.09.1994	22.05.1996	16.04.1997	04.10.1995	
22	INGELMUNSTER					
23	IZEGEM		18.12.1996: in behandeling	ontwerp pers.beh.plan		
24 OK	JABBEKE	vanaf 01.01.1994		14.06.1994		ja
25 OK	KNOKKE-HEIST			18.12.1995: niet-goedkeuring 15.04.1996		ja
26	KOEKELARE	28.08.1995 vanaf 01.01.1996				
27 OK	KOKSIJDE	13.12.1994 vanaf 01.01.1994	15.05.1997	15.05.1997		
28	KORTEMARK	30.06.1994	01.10.1996			

	O.C.M.W.	Principe	Functiebeschrijving & evaluatie	Personeelsbehoefstenplan/Kader Administratief Statuut Geldelijk Statuut Regl. contractuelen in behandeling	arbeids- herverdeling	gecoörd en geord.
29	KORTRIJK	23.06.1994 vanaf 01.01.1994	27.10.1994: evaluatie		28.09.1995	
30 OK	KUURNE	29.06.1994 vanaf 01.01.1994	21.12.1994: func. bes.	30.04.1996		ja
31 OK	LANGEMARK- POELKAPELLE		20.12.1995	29.05.1996		ja
32 OK	LEDEGEM	26.04.1994 20.12.1994 vanaf 01.01.1994	21.06.1994	28.05.1996		ja
33	LENDELEDE		ontwerp	ontwerp		
34	LICHTERVELDE	29.12.1994 vanaf 01.10.1994	30.03.1995			
35	LO-RENINGE	11.01.1995 vanaf 01.01.1994				
36 OK	MENEN	16.08.1994 vanaf 01.01.1994	06.05.1997	06.05.1997: ged. nt.goedk.		ja
37	MESEN					

	O.C.M.W.	Principe	Functiebeschrijving & evaluatie	Personeelsbehoefteplan/Kader Administratief Statuut Cijdelijk Statuut Regl. contractuelen	arbeids- hervdeling	gecoörd. en geord.
38 OK	MEULEBEKE			13.07.1995 11.01.1996; aanpass.		
39 OK	MIDDELKERKE			20.02.1995 17.07.1995; aanpass. 15.07.1996; aanpass.		
40	MOORSLEDE	12.04.1994 vanaf 01.01.1994	03.09.1996			
41 OK	NIEUWPOORT	17.03.1994 vanaf 01.01.1994	23.06.1994 25.08.1994	24.05.1995 25.10.1995; aanpassingen		
42	OOSTENDE	14.06.1994 vanaf 01.01.1994			24.09.1996	
43 OK	OOSTKAMP			11.06.1996 brief 01.08.1996 aanpass.		
44 OK	OOSTROZEBEKE	vanaf 01.10.1996		30.09.1996		
45	OUDENBURG	14.12.1994 vanaf 01.01.1994	ontwerp	ontwerp		
46 OK	PITTEM	07.03.1995 vanaf 01.01.1994	07.02.1995	04.07.1995		
47	POPERINGE					

	O.C.M.W.	Principe	Functiebeschrijving & evaluatie	Personeelsbehoefteplan/Kader Administratief Statuut Geldelijk Statuut Regl. contractuelen	arbeids- hervdeling	gecoörd. en geord
48 OK	ROESELARE	18.12.1994 vanaf 01.01.1994	09.08.1995: evaluatie	19.04.1995 04.10.1995: aanpassingen		
49	RUISELEDE	31.08.1994 vanaf 01.01.1994				
50	SPIERE-HELKIJN	21.12.1994 vanaf 01.01.1994				
51 OK	STADEN	05.04.1994 vanaf 01.01.1994		04.10.1994		
52	TIELT	27.12.1994 vanaf 01.01.1994	30.06.1995			
53 OK	TORHOUT	22.12.1994 vanaf 01.07.1994	22.12.1994 09.03.1995	13.06.1996 22.08.1996 10.10.1996: aanpass.	ja	
54	VEURNE	12.04.1994 voorstel		ontwerp pers.beh.plan		
55	VLETEREN					
56 OK	WAREGEM	20.12.1993 vanaf 01.01.1994	28.11.1994	20.02.1995		
57	WERVIK		ontwerp	ontwerp	23.01.1997	

	O.C.M.W.	Principe	Functiebeschrijving & evaluatie	Personeelsbehoefteplan/Kader Administratief Statuut Geldelijk Statuut Regl. contractuelen	arbeids- hervordering	gecoörd en geord.
58 OK	WEVELGEM	28.06.1994 vanaf 01.01.1994	28.06.1994 12.02.1996	12.02.1996	08.09.1995	
59 OK	WIELSBEKE	vanaf 01.01.1994	28.03.1995	29.06.1995 05.10.1995: aanpassingen		
60	WINGENE	28.12.1995 vanaf 01.01.1994	28.12.1995		23.04.1997	
61 OK	ZEDELGEM		06.06.1995	07.05.1996		
62	ZONNEBEKE	30.06.1994 vanaf 01.01.1994	19.12.1994			
63	ZUIENKERKE					
64 OK	ZWEVEGEM	13.10.1994 vanaf 01.01.1994		30.03.1995: ingetrokken 14.09.1995		

DEEL II. OVERGANGSSTELSEL

A. Inschakelingsprincipes

Artikel 37

Op datum van 1 juli 1994 worden de oude weddeschalen, verhoogd met 1% t.o.v. de weddeschalen van 1 november 1993, naar de nieuwe weddeschalen omgeschakeld volgens het onderstaand principe :

A. Personeel van het hoofdbestuur, de rusthuizen, Ons Huis Sint-Anna en de dienstencentra :

- op 1 juli 1994 worden de personeelsleden ingeschakeld in de nieuwe weddeschalen, waarbij de weddeschalen van 1 november 1993 maximum met 2% kunnen verhoogd worden;
- op 1 januari 1995 worden de personeelsleden verder ingeschakeld in de nieuwe weddeschalen, waarbij de weddeschalen van 1 november 1993 met maximum 4% kunnen verhoogd worden;
- op 1 januari 1996 worden de personeelsleden volledig ingeschakeld in de nieuwe weddeschalen, zoals vastgelegd in bijlage 1.

B. Personeel van het AZ Sint-Jan :

1. voor de niveaus A, B, en C :

- op 1 juli 1994 worden de personeelsleden ingeschakeld in de nieuwe weddeschalen, waarbij de weddeschalen van 1 november 1993 maximum met 2% kunnen verhoogd worden.
- op 1 januari 1995 worden de personeelsleden ingeschakeld in de nieuwe weddeschalen, waarbij de weddeschalen van 1 november 1993 maximum met 3% kunnen verhoogd worden.
- op 1 januari 1996 worden de personeelsleden ingeschakeld in de nieuwe weddeschalen, waarbij de weddeschalen van 1 november 1993 maximum met 4% kunnen verhoogd worden.
- op 1 januari 1997 worden de personeelsleden volledig ingeschakeld in de nieuwe weddeschalen, zoals vastgelegd in bijlage 1.

2. voor de niveaus D en E :

- op 1 juli 1994 worden de personeelsleden ingeschakeld in de nieuwe weddeschalen, waarbij de weddeschalen van 1 november 1993 maximum met 2% kunnen verhoogd worden;
- op 1 januari 1995 worden de personeelsleden verder ingeschakeld in de nieuwe weddeschalen, waarbij de weddeschalen van 1 november 1993 met maximum 4% kunnen verhoogd worden;
- op 1 januari 1996 worden de personeelsleden volledig ingeschakeld in de nieuwe weddeschalen zoals vastgelegd in bijlage 1.

Artikel 38

Voor de inschakeling wordt de geldelijke anciënniteit van de personeelsleden gelijkgesteld met schaalanciënniteit.

Artikel 39

De inschakeling van personeelsleden, in dienst getreden of bevorderd tussen 1 juli 1994 en de datum van inwerkingtreding van dit besluit, gebeurt volgens dezelfde principes als voor het personeel in dienst op 1 juli 1994.